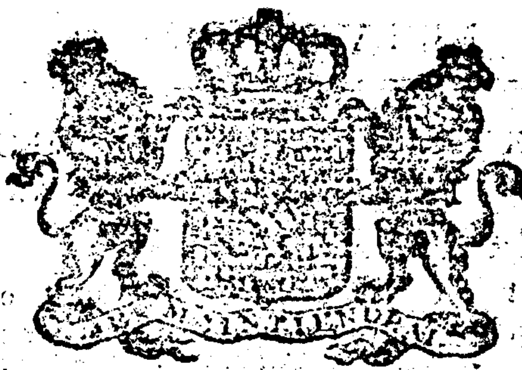
STAND DER MAAN.		
4 Mei	. . . . .	VOLLE MAAN.
11 »	. . . . .	LAATSTE KWARTIER.
19 »	. . . . .	NIEUWE MAAN.
26 »	. . . . .	EERSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.		Hoog Water.	Laag Water.
15 WOENSDAG . .	's morg.	2-33	's av. 8 33
16 DONDERDAG. .	»	3-24	» 9-24
17 VRIJDAG . .	»	4-15	» 10-15
18 ZATURDAG . .	»	5-06	» 11-06

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 15den MEI. N°. 39.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:,

In overweging genomen hebbende, dat het voor de veiligheid der stad *Paramaribo* nuttig moet worden geacht, dat, ten minsten in sommige gedeelten der stad, met alle die erven die thans nog onbebouwd liggen, weder bebouwd worden.

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

Het zal aan niemand vrijstaan, om op eenig erf aan de stad *Paramaribo*, hetwelk thans nog onbebouwd ligt, eenig getimmerte of opstal op te rigten, zonder daartoe vooraf de toestemming van den Gouverneur Generaal te hebben verkregen, waartoe de belanghebbenden zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal zullen hebben te adresseren.

ART. 2.

De Gouverneur Generaal zal echter zoodanige vergunning nimmer mogen weigeren, dan alleen tegen eene billijke schadeloosstelling voor den eigenaar; ter regeling van welke schadeloosstelling benoemd worden zullen taxateurs en priseurs, en wel een door den eigenaar en een door den Administrateur der Financien, welke beide taxateurs en priseurs zich eenen derden zullen toevoegen; terwijl ingeval van verschil tusschen hun beiden, over de keuze van eenen derden, door den Gouverneur Generaal zal worden benoemd.

ART. 3.

Wanneer iemand zonder zoodanige vergunning verkregen te hebben, eenige getimmerte of opstal op een nog onbebouwd erf megt hebben opgerigt of doen oprigten, zal hetzelve van wege het openbaar gezag ten zijnen koste worden geamoveerd.

En wordt de Procureur Generaal met de handhaving dezer belast.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den Elfden Mei Achttien Honderd Drie-en-Dertig, het twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, tenzelve dage,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 10 Mei 1833.

De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is genomen de navolgende resolutie:

» Gehoord den Gouvernements Secretaris, ons berigtende, dat als nog geen gevolg gegeven is, aan de art. 3 en 4 der Publicatie van het voormalig Gemeente Bestuur dezer Kolonie, dd. 29 October 1832, bij welke artikelen bepaald was, op welke wijze en in welken vorm de eigenaren dier erven, welke krachtens art. 1 dier Publicatie niet weder mogten bebouwd worden, schadeloosstelling zullen kunnen erlangen.

» Willende de belanghebbenden, als nog gelegenheid geven, om van hun goed regt te doen blijken.

» ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen en te bepalen, gelijk Wij zijn doende bij deze:

» *a.* Het wordt aan de eigenaren der erven, bedoeld bij art. 1 der aangehaalde Publicatie van het Gemeente Bestuur, als nog vrijgelaten om zich uiterlijk tot en met den laatsten van de maand Junij aanstaande, bij rekeste aan den Gouverneur Generaal te vervoegen ter bekoming van schadeloosstelling, met overlegging van zoodanige bewijzen als waarmede zij hun regt op de bedoelde erven zullen kunnen staven.

» *b.* De aanspraak op schadeloosstelling, den Gouverneur Generaal gegrond bevonden wordende, zal de benoeming der taxateurs en priseurs bedoeld bij art. 4 der meer aangehaalde Publicatie van het Gemeente Bestuur, van 29 October 1832, voor elk erf afzonderlijk geschieden, te weten: een door den Administrateur der Financien en een door den eigenaar van het erf, welke beide taxateurs en priseurs zich eenen derden zullen toevoegen, terwijl ingeval van verschil tusschen beiden over de keuze van eenen derden, dezelve door den Gouverneur Generaal zal worden benoemd."

Strekkende deze aankondiging, om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud daarvan bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 11 Mei 1833.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, de zetting van het BROOD bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 Cents, moet wegen 7 Oncen.

En dat van 4 Cents, 3 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 14 Mei 1833.

(19362) Alzoo HENDRIK ADOLPH BUHK en CAREL VAN HEES PETRUSZOON, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *Moed en Kommer*, gelegen binnen deze Kolonie, aan de *Warappe Kreek*, aankomende GEORGE ELISABETH GEERTRUIJ KUIK, Echtgenoote van Mr. HENDRIK VAN ALPHEN, zich bij rekeste tot den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om de Slavin ZUZANNA, van hetzelve Effect af- en op den privé-naam van hunne principalesse voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, ten einde een iegelijk, die welke eenige redenen mogten hebben zich daartegen te verzetten, op te roepen, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIEN.

(2827) Ontvangen per de *Wellington*, Kapt. RUIJL: Boter; Zoetemelksche-, Leidsche en Ronde Kazen; Tabak; Snuif; Sigaren; Boeken in blanco; Leesboeken; Tichets, en meer andere Goederen.

J. J. BENNERNAGEL.

(19312) De ondergeteekende uit publieke geruchten ontwaar geworden zijnde, dat menigeen het van zich heeft kunnen verkrijgen, overal te verspreiden, dat hij voornemens zoude zijn deze Kolonie te verlaten, en welligt daardoor hem van zijne Practijk te beroven, acht zich verpligt ter kennisse van de goede Ingezetenen te brengen, dat deze uitstrooisels niet met de waarheid overeenkomstig zijn.

Hij recommandeert zich in de voortdurende gunst van het Publiek en in het bijzonder van de Heeren Administrateurs als *Hospitaalhouder* van Zieke Slaven, als ook voor particulieren en andere, ten zijnen Huize alhier aan de *Gravenstraat*, allernaast de Roomsche Kerk.

Paramaribo, den 14 Mei 1833.

F. W. CRAGIN,
Med. Doctor en Chirurgijn.

(16816) HEDEN MIDDAG *VENDU*, ten Pakhuize van den Heer C. CORNELISSEN, door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

En op Vrijdag den 17den dezer, ten zijnen Huize: Provisien, Stukgoederen, Spijkers, Veld-Axen en partij gebroken Steenen, liggende op het Erf van wijlen SAL. DE VRIES. Alsmede een Muil-Ezel.

(16821) De *Vendumeester* M. A. KEIJSER, zal op Dingsdag den 21sten en Woensdag den 22sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten huize van Mevrouw de Wed. BURNS, publiek verkoopen:

De NALATENSCHAP van wijlen den Heer WM. BURNS, bestaande in: *IJzerwaren; Smidsgereedschappen; IJzere Staven; Koper; Steenkolen; Huis- en Smidsslaven.*

En over *zes* Weken, dag en datum nader te bepalen: DRIE *HUIZEN* en *ERVEN*, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder Lr. D. No. . . .

(19370) Alle degenen die deugdelijke vorderingen hebben ten lasten den Boedel wijlen den Heer O. EIJLERS, gelieven hunne rekeningen in blanco in te leveren, ten einde na accoord bevinding, betaling te erlangen; wordende tevens een ieder, die aan den voornoemden Boedel verschuldigd is, vriendelijk verzocht betaling te presteren.

Paramaribo, den 12 Mei 1833.

H. A. BUHK qq.
L. THIJM qq.

(19318) Alle degenen die deugdelijke vorderingen tot lasten den Boedel de vrije NIEUWJAAR van JOOST van NIEUW AMSTERDAM heeft, gelieve hunne rekeningen in blanco zoo spoedig mogelijk is, aan den ondergeteekende in te zenden, om na accoord bevinding betaling te kunnen erlangen; alsmede die aan gemelden Boedel verschuldigd is, betaling te presteren.

Paramaribo, den 11 Mei 1833.

J. H. REIJEG qq.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 11den dezer, de Hanoversche Kof Agneta, Kapt. F. H. HOLLANDER, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren D. J. LOTH en J. BEIDEMANS.

Den 14den, de Schoener Aurora, Kapt. ROMUALDE PETRI, zijnde den 20sten April ll. van Curacao en den 26sten, van St. Thomas gezeild.

Idem, de Kustvaarder Sloep Bucklebury, Kapt. TILLY GREGORY, van de Coroni.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANT van den 23sten MAART.

Uit KONINGSBERGEN wordt onder dagteekening van den 12den Maart, nopens de aldaar heerschende ziekte, het volgende geschreven: De griep neemt wijd en zijd sterk de overhand; inzonderheid lijden vele kinderen daaraan. In eene school, welke 300 leerlingen telt, ontbraken heden 140, die allen aan deze ziekte lijdende zijn. Overigens is de kwaal niet anders dan eene hevige verkoudheid, gepaard met koorts, en wordt eeniglijk lastig door de daarmede verbonden hoofd- en halspijn bij drooge hoest. Nog slechts bij een enkel klein kind is de ziekte tot ontsteking overgegaan, en heeft zij den dood ten gevolge gehad. Er zoude van deze omstandigheid weinig of in het geheel niet worden gesproken, indien niet de ongesteldheid zoo algemeen verspreid ware, en derhalve op alle bezigheden een stoorenden invloed uitoefende.

In den *Constitutionnel* leest men het volgende, als uit een theater-blad getrokken en ook daadwerkelijk bevestigd:

»Een oude markies (zijn naam willen wij nog niet noemen) was buiten weten van Mejufvr. *Mars*, smoorlijk op deze aktrice verliefd. Alle de handelingen en bedrijven van dezen Heer droegen den stempel van oorspronkelijkheid en zonderlingheid. Op zekeren dag bekroop hem de lust om aan onze aktrice te schrijven. Tot dus verre lag daarin niets anders dan eene soort van vrijpostigheid, welke men in eenen grijsaard welligt kon verschoonbaar vinden. Maar wat de grenslijn overschreed, was dat hij bij zijnen brief nog andere briefjes voegde die, ofschoon zeer liefttalig en malsch, niet even aannemelijk waren. Men zond hem zijne boodschap terug. Een langdurig zwijgen was het gevolg dezer poging en dezer briefwisseling. Beide waren vergeten toen de galante markies op de Place des Victoires uit zijn rijtuig stappende zijn been brak.

Men zoude meenen dat hij, als ieder ander in zoodanig geval, gevraagd zoude hebben dat men hem opregten en eene snelle hulp bezorgen zonde — — — —: Niets van dit alles! hij verbiedt dat men hem aanrake, en zendt aan mejufvr. *Mars* berigt van zijn ongeval, met de verzekering, dat hij niet van de plek genomen en verbonden wil worden, anders dan door den geneesheer der groote komediante. Deze, verwonderd en tevens bedroefd, loopt naar haren vriend *Dupuytren*, verhaalt hem kortelijk het voorval en verzoekt hem zich naar den lijder voort te spoeden. De dokter vliegt er henen. De markies wordt op een in der haast op den grond gespreid leger, of zoogenaamd kermisbed, in het koffijhuis van den hoek der *Rue Neuve des Petits Camps* neergelegd, en aldaar wordt hem het eerste verband aangebragt, met zulk gewenscht gevolg, dat de lijder welhaast geheel hersteld is.

Hierop volgt zijnerzijds andermaal een volmaakt stilzwijgen, en wordt hij wederom door Mejufvrouw *Mars* vergeten. De Markies overlijdt. Zijne erfgenamen meenen zich bij Mlle *Mars* hoogst aangenaam te maken, met haar den voorrang te geven tot het koopen van een zeer schoon portret, naar *Gérard*, hetwelk de overledene had doen vervaardigen om altijd het voorwerp zijner liefde voor oogen te hebben. Alvorens haar besluit te nemen, wil de aktrice het portret bezigtigen. Zij komt in het hotel aan. De lieden der regtspraktijk waren er bezig met, in tegenwoordigheid der erfgeregtigden de papieren van den overledenen te onderzoeken. Intusschen is Mlle *Mars* in den salon geheel verdiept in de beschouwing van het portret, de notarissen komen op haar aanloopen, en zonder haar tijd te laten om een enkel woord uit te brengen, roepen zij haar toe: »Behoud »niet slechts dit portret, Mevrouw! maar »ook nog alles wat hier is, meubelen, »boekerij, vaatwerk, paarden, rijtuigen, »zilverwerk, geld, effekten, enz., want »gij zijt universeele erfgename van mijn »heer den Markies; wij hebben het testa»ment dat u dit regt geeft gevonden en »geopend.» Men oordeele over de verrassing der aktrice! Niets is in staat dezelve te evenaren dan alleenlijk de woedende gramschap der erfgenamen in hoop.

In het eerste oogenblik hunner verbijstering vatten deze laatstgemelden het denkbeeld op om Mlle. *Mars* te verschrikken en bevreesd te maken. Zij spreken van haar een proces te zullen aandoen, voorts van publiek schandaal en van al wat zij slechts meenen dat haar kan ontstellen. Maar even rustig als voorzigtig, en niets te duchten hebbende in eene zaak, in welke zij zich niets te verwijten heeft; voorts begrijpende dat er hier althans eenige overweging werd vereischt, stelde Mejufvr. *Mars* haar antwoord uit, terwijl zij echter gevoelen deed dat hetzelve voor de betrokkene niet gunstig zoude uitvallen. Zij verwijderde zich. De zaken der erfenis, die met veel schulden schijnt bezwaard te zijn, komen vervolgens tot vereffening en het laat zich aanzien, dat van de 80,000 fr. renten, welke men onderstelt dat de testateur werkelijk bezeten hebbe, nagenoeg 40,000 francs aan zijne beroemde erfgename zullen verblijven.

Tot besluit dezer historie willen wij hier nog iets vermelden, hetwelk op de boekenverkooping heeft plaats gehad, die eene zeer aanzienlijke som heeft opgebragt. Een deel van den Bijbel was op het punt van op tafel te worden geworpen, toen de Heer *Debure*, een eerlijk en verstandig boekverkooper, den wensch te kennen gaf om denzelven te collationneren, opdat niet de kooper gedrogen mogt worden. Men weigerde, hij drong er op aan, en, den Bijbel openende, vond hij, hier en daar tusschen de bladen verspreid, vijftig Fransche bankbriefjes van 1000 fr. De Bijbel zoude welligt voor niet meer dan 2 francs zijn ingesteld geworden.

De pastoor *Hopfle* van Spraibach, in Wurtemburg, geeft in de dagbladen het volgende berigt der inzegening van een huwelijk tusschen den heel- en vroedmeester der plaats van de katholijke, en eene jonge dochter uit Gschwend, van de evangelische geloofsbelijdenis. De plegtigheid moest door den pastoor, daar de bruidegom in zijne parochie woonde, voltrokken worden. De predikant van Gschwend bood vriendschappelijk de Evangelische kerk hiertoe aan. Op den bepaalden dag bekleedden beide geestelijken zich in het pastorijhuis met het gewaad van hunnen stand. De predikant geleidde den pastoor naar de kerk. Vóór de heilige handeling werd een vers uit het evangelische gezangboek gezongen, gedurende hetwelk de pastoor naar het altaar ging. Na het eindigen van dit gezang hield de pastoor eene korte toespraak over 1 Timoth. IV: 8, waarop de echtverbindtenis volgde, terwijl een gezang uit het evangelische gezangboek weder het slot uitmaakte; »en zoo verlieten wij," zegt de pastoor, » weder met elkanderen het godshuis. Ons beiden scheidde in dezen oogenblik slechts de gedaante van het kerkgewaad; want wij waren met echte christelijke liefde en eendragt bezield, en wekten elkander wederkeerig op, om, zoo veel van ons afhing, er toe bij te dragen, ten einde de wederzijdsche spanning hoe langer hoe meer op te heffen. Mogten toch alle geestelijken, zegt de pastoor ten slotte, zoo jegens elkanderen handelen, wij zouden spoedig ook bij het volk den weerzin tegen andersdenkenden zien vervallen, en een band van broederschap en liefde zou ons omvatten, daarbij aan ieder zijne godsdienstige gevoelens en gebruiken latende, dezelve, gelijk de zijne, als heilig eerbiedigende. De Heer schenke daartoe Zijne genade."

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRES.